

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Харківській області
Слідчий відділ
вул. Мироносицька, 2, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 700-03-21
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Харків

«04» квітня 2023 року

Слідчий 1 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Харківській області старший лейтенант юстиції Вороніна Катерина Олександрівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, дані щодо кримінального правопорушення у якому внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023220000000007 від 11.01.2023 за ознаками складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність доказів для підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИЛА:

Ахмерова Еміля Камільовича, 25.08.1978 р.н., уродженець м. Нефтекумськ, громадянина Російської Федерації, командира 99 самохідного артилерійського полку 3 мотострілецької дивізії 20 загальновійськової армії західного військового округу ЗС РФ (полковник), який зареєстрований та проживає за адресою: вул. Маршала Куркоткина, буд. 9, м. Наро-Фоминск, РФ, паспорт громадянина рф серії 9002 № 270001,

про те, що він підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: у жорстокому поводженні із цивільним населенням, та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Стислий виклад фактичних обставин кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється особа, та зміст підозри

Не пізніше 2013 року, у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації (далі – РФ) та службових осіб із числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних

дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Досягти таких цілей вони вирішили шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України. Використовуючи при цьому як підпорядковані підрозділи Збройних Сил Російської Федерації, у тому числі дислоковані на підставі міжнародних угод на території АР Крим і міста Севастополя, так і інші сили (озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані, контрольовані і фінансовані Російською Федерацією).

Внаслідок збройної агресії Російської Федерації у 2014 році окуповано частину території України, зокрема територію у межах Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей.

На такій території України утворено підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованій території. Цими ж органами забезпечено подальше силове утримання Російською Федерацією тимчасово окупованої території та її загальний контроль.

У подальшому, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами РФ та світовою спільнотою, 21.02.2022 представниками влади Російської Федерації самопроголошені Луганську та Донецьку народні республіки визнано незалежними державами. При цьому в Україні з 2014 року, враховуючи терористичний характер діяльності таких самопроголошених народних республік, вони визнані терористичними організаціями.

Далі, 22.02.2022 Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Російської Федерації.

В цей же день, 22.02.2022, Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

У свою чергу, 23.02.2022 керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулись до Президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24.02.2022 приблизно о 05 год 00 хв Президент Російської Федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

У подальшому цього ж дня Збройними Силами Російської Федерації, які діяли за наказом керівництва Російської Федерації і Збройних Сил Російської Федерації, віроломно здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам Збройних Сил України та цивільним об'єктам України. Сухопутними підрозділами Збройних Сил та інших військових формувань Російської Федерації здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України з 05 год 30 хв 24 лютого 2022 року в Україні введено воєнний стан (указ Президента

України від 24.02.2022 № 64/2022, затверджений Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX).

У ході активних бойових дій з метою подальшого руху ЗС РФ у напрямку м. Харкова та забезпечення подолання супротиву військ України на території Харківської області військовослужбовцями ЗС РФ у березні 2022 року взято під повний контроль ряд населених пунктів.

Водночас, для реалізації своїх цілей та перегрупування військових сил, знищення військовослужбовців і техніки України військовослужбовці ЗС РФ розмістилися на території населеного пункту Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади, де на той час перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Починаючи з березня 2022 року та до моменту деокупації зазначеного населеного пункту, військовослужбовці ЗС РФ повністю контролювали територію Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади, де розмістили бойову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях з метою повного підкорення жителів волі військовослужбовців РФ.

Маючи контроль над Ізюмською міською об'єднаною територіальною громадою Харківської області військовослужбовці ЗС РФ переконалися, що на цій території проживає лише цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву їх волі.

Згідно з положеннями ст. 2 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 (далі – Конвенція), учасниками якої є, зокрема Україна та РФ, Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

У відповідності до ч. 1 ст. 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до ст. 3 Конвенції сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої є раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди

слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

є) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Водночас, ч. 1 ст. 76 Протоколу, передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Крім того, відповідно до ст. 47 Бойового уставу з підготовки та ведення загальновійськового бою (частина II батальйон, рота), який затверджений наказом головнокомандувача сухопутними військами – заступником міністра оборони РФ від 31.08.2004 № 130, командири (начальники) усіх рівнів зобов'язані: знати та враховувати під час підготовки та під час ведення бою (виконання отриманого завдання) норми міжнародного гуманітарного права; вимагати їх знання та забезпечувати неухильне виконання підлеглим особовим складом; припиняти випадки порушення цих норм; притягувати до відповідальності осіб, які вчинили порушення.

При цьому, п. 7 Настановлення з міжнародного гуманітарного права для ЗС РФ, затвердженого наказом міністра оборони РФ від 08.08.2001, забороняється вчиняти терор щодо цивільного населення.

Пунктом 46 зазначеного Настановлення передбачено, що жертви збройних конфліктів (у тому числі цивільне населення) користуються повагою та перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, якщо вони утримуються від будь-яких ворожих дій стосовно збройних сил.

Водночас пунктом 74 Настановлення передбачена відповідальність командира з'єднання (частини, підрозділи), розташованого на окупованій території, який зобов'язаний, поважаючи існуючі на окупованій території закони, вживати всіх залежних від нього заходів щодо забезпечення громадського порядку та безпеки, запобігання пограбуванню та незаконній конфіскації майна. Однак щодо цивільного населення можуть бути вжиті додаткові заходи контролю та забезпечення безпеки у зв'язку з воєнним станом.

Крім того, на виконання п. 149 Настановлення завданнями морально-психологічного забезпечення з урахуванням норм міжнародного гуманітарного права є: аргументоване переконання особового складу в необхідності дотримання принципів та норм міжнародного гуманітарного права; виховання особового складу у кращих російських традиціях гуманного ставлення до жертв збройних конфліктів та громадянського населення.

Таким чином, військовослужбовці ЗС РФ, які контролювали територію населених пунктів Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади Харківської області, були обізнані та повинні були дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права, а керівництво військових частин, які окупували населені пункти Харківської області, зобов'язані забезпечити дотримання норм міжнародного гуманітарного права їх підлеглими.

Однак у ході досудового розслідування кримінального правопорушення встановлено, що військовослужбовцями РФ умисно здійснювалися дії, які порушували закони та звичаї ведення війни, що закріплені в Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї, Положенні про закони і звичаї війни на суходолі, Конвенції про захист цивільного населення під час війни, а також в інших міжнародних договорах, що визначають права і обов'язки військовослужбовців, а також цивільного населення.

Так, 20.04.2022 приблизно о 18 год військовослужбовці 99 самохідного артилерійського полку 3 мотострілецької дивізії 20 загальновійськової армії західного військового округу ЗС РФ Ахмеров Еміль Камільевич, 25.08.1978 року народження, на прізвище «Вовк» за попередньою змовою з Шляпніковим Костянтином Анатолійовичем, 24.06.2001 року народження, на прізвище «Малой», Маммієвим Маммі Абдулгамідовичем, 19.01.1998 року народження, та невстановленим у ході досудового розслідування військовослужбовцем ЗС РФ, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, прибули на бронетранспортері до території домоволодіння, розташованого на території Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади, де мешкали цивільні особи, а саме Косач Дарина Степанівна разом зі своєю родиною.

Перебуваючи на території вказаного домоволодіння, Ахмеров Е.К., погрожуючи зброєю, на підтвердження реальності своїх намірів, зробив декілька пострілів з автоматичної зброї в напрямку господарських споруд. Інші військові оточили будинок та подвір'я, на якому знаходився співмешканець Косач Д.С. – Аксьонов Андрій Станіславович.

Почувши крик та постріли Косач Д.С. вийшла на подвір'я, де побачила військових ЗС РФ, які погрожуючи вбивством, наказали всім членам сім'ї віддати засоби зв'язку для перевірки, після чого оглянувши мобільні телефони, повернули їх.

Під час перебування на території домоволодіння, Ахмеров Е.К., Шляпніков К.А., Маммієв М.А. та невстановлений військовослужбовець ЗС РФ, під час спілкування, перевірки мобільних телефонів та документів, що підтверджують особу, пересвідчилися, що Косач Д.С. та її родина складається із цивільних осіб, які не виконували та не сприяли виконанню будь-яких бойових задач, були одягнені у цивільний одяг, займалася цивільними справами та не мали можливості чинити опір і будуть підкорюватись будь-яким вимогам внаслідок загрози їхньому життю та життю їхніх близьких.

20.04.2022 не пізніше 21 год Ахмеров Е.К., Шляпніков К.А., Маммієв М.А. та невстановлений військовослужбовець ЗС РФ розуміючи, що цивільне населення, яке утримується від будь-яких ворожих дій стосовно ЗС РФ, перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, в тому числі, що на Косач Д.С. поширюються вимоги ч. 2 ст. 27 Конвенції та ч. 1 ст. 76 Протоколу, відповідно до яких жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від зґвалтування чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність, домовилися про спільне вчинення порушення законів та звичаїв війни

у вигляді жорстокого поводження з цивільним населенням та вчинення насильницьких дій сексуального характеру відносно Косач Д.С.

Реалізуючи злочинний намір, 20.04.2022 близько 21 год Шляпніков К.А., Маммів М.А. та невстановлений військовослужбовець ЗС РФ знову приїхали на бронетранспортері до місця проживання Косач Д.С. Здійснивши декілька пострілів у повітря з автоматичної зброї, погрожуючи життю та здоров'ю цивільних осіб, увійшли на територію подвір'я та змусили Аксьонова А.С. покликати потерпілу.

Будучи наляканою за своє життя та життя своєї родини, Косач Д.С. підкорилась вимогам озброєних військовослужбовців ЗС РФ та вийшла з будинку.

З метою усунення вчинення будь-яких дій з боку членів родини Косач Д.С., один з військовослужбовців ЗС РФ, анкетні дані якого досудовим розслідуванням не встановлено, наказав Аксьонову А.С. та матері останнього – Аксьоновій Ірині Сергіївні, залишатися вдома. На чисельні благання Косач Д.С. та Аксьонова А.С. не вчиняти жодних дій стосовно неї, військовослужбовці ЗС РФ відреагували погрозами на адресу останніх.

У подальшому, порушуючи закони та звичаї ведення війни, військовослужбовці ЗС РФ вивели Косач Д.С. з території її домоволодіння, посадили на бронетранспортер та направилися до приватного будинку, який розташований у цьому ж населеному пункті, де їх очікував Ахмеров Е.К.

Слідуючи до пункту призначення, невстановлений військовослужбовець ЗС РФ під час руху на бронетранспортері, щоб Косач Д.С. не могла ідентифікувати місце їх знаходження, натягнув останній капюшон на голову.

У подальшому вищезазначений військовослужбовець ЗС РФ, продовжуючи діяти у порушення вимоги ч. 2 ст. 27 Конвенції та ч. 1 ст. 76 Протоколу, розуміючи неспроможність Косач Д.С. чинити опір через страх застосування ним фізичного насильства відносно неї, перебуваючи на транспортному засобі, умисно вчинив стосовно потерпілої насильницькі дії сексуального характеру, не пов'язані з проникненням в тіло іншої особи, а саме підняв її кофту, бюстгальтер та вчинив непристойне торкання своїми руками її оголених грудей, чим принизив її честь та гідність.

Близько 21 год 30 хв Косач Д.С. та військовослужбовці ЗС РФ прибули до будинку, де вже їх очікував Ахмеров Е.К. та діючи за попередньою змовою між собою, один з невстановлених військовослужбовців ЗС РФ, завів Косач Д.С. в одну з кімнат будинку, де зняв капюшон з її голови.

Через деякий час, до кімнати, в якій перебувала Косач Д.С., зайшов невстановлений військовослужбовець ЗС РФ та поклавши на ліжку автоматичну вогнепальну зброю, користуючись тим, що Косач Д.С. знаходиться у пригніченому стані та не здатна чинити опір вчинив дії, що принижують її честь і гідність, зокрема, примусив стати на коліна та здійснив акт сексуального насильства, а саме: дії, пов'язані із оральним проникненням в тіло Косач Д.С. з використанням своїх геніталій, без її добровільної згоди на це (згвалтування), внаслідок чого спричинив фізичний біль і моральні страждання останньої.

В цей час, до кімнати зайшов інший військовослужбовець ЗС РФ, обличчя якого Косач Д.С. не бачила, та перервав статевий акт наказавши невстановленому військовослужбовцю ЗС РФ залишити приміщення, пояснюючи при цьому, що спочатку гвалтувати буде Ахмеров Е.К., та лише потім інші особи.

Після цього, приблизно через 2-3 хвилини в кімнату зайшов Ахмеров Е.К. та реалізуючи спільний злочинний умисел, направлений на насильницькі дії сексуального характеру, та усвідомлюючи протиправність їх вчинення відносно цивільного населення в умовах окупації населеного пункту ЗС РФ, демонструючи

автоматичну вогнепальну зброю, яку поклав поряд з ліжком, користуючись тим, що Косач Д.С. не здатна чинити опір вчинив акт сексуального насильства над нею, а саме: дії пов'язані із оральним проникненням в її тіло його геніталій, без її добровільної згоди на це (згвалтування).

Після цього, Ахмеров Е.К. зняв з Косач Д.С. її одяг, а саме: штани, спідню білизну та повідомив, що здійснить дії, пов'язані із анальним проникненням в тіло Косач Д.С. з використанням своїх геніталій. На прохання потерпілої не робити цього, Ахмеров Е.К. відповів відмовою, погрожуючи їй розстрілом.

Надалі Ахмеров Е.К., тримаючи Косач Д.С. за волосся та завдаючи удари по її сідницям, здійснив дії сексуального насильства, а саме дії пов'язані з анальним проникненням в її тіло його геніталій, без її добровільної згоди на це (згвалтування), завдаючи їй фізичний біль, моральні страждання.

Після цього Ахмеров Е.К., наказав Косач Д.С. змінити положення її тіла та поставивши на коліна знову вчинив акт сексуального насильства над нею, а саме: дії пов'язані із оральним проникненням в її тіло із використанням своїх геніталій, без її добровільної згоди.

Такими діями Ахмеров Е.К. принизив честь, гідність Косач Д.С. та спричинив їй фізичний біль та моральні страждання, що є порушенням вимог ч. 2 ст. 27 Конвенції та ч. 1 ст. 76 Протоколу.

Після насильницьких дій сексуального характеру (згвалтування) з боку Ахмерова Е.К., Косач Д.С. попросила відвести її до туалету. Поки Косач Д.С. перебувала в туалеті невстановлений озброєний військовослужбовець ЗС РФ спостерігав за останньою, що принизило її честь і гідність.

У подальшому, вищезазначений невстановлений військовослужбовець ЗС РФ, продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направленого на здійснення насильницькі дії сексуального характеру стосовно цивільної особи, користуючись тим, що Косач Д.С. налякана та не здатна чинити опір озброєним військовослужбовцям РФ, повернувшись спільно з нею до кімнати вчинив акт сексуального насильства над Косач Д.С., а саме: дії пов'язані із оральним проникненням в її тіло з використанням своїх геніталій, без її добровільної згоди на це (згвалтування), чим принизив честь, гідність Косач Д.С. та спричинив фізичний біль та моральні страждання, що є порушенням вимог ч. 2 ст. 27 Конвенції та ч. 1 ст. 76 Протоколу.

Після завершення вчинення насильницьких дій сексуального характеру невстановлений військовослужбовець ЗС РФ вийшов з кімнати.

Через деякий час до кімнати увійшов Маммієв М.А., який реалізуючи спільний злочинний умисел, направлений на насильницькі дії сексуального характеру по відношенню до особи жіночої статті, погрожуючи фізичною розправою, користуючись тим, що потерпіла не здатна чинити опір, наказав Косач Д.С. одягнути йому презерватив та здійснив акт сексуального насильства, пов'язаний із оральним проникненням в тіло Косач Д.С. з використанням своїх геніталій, без її добровільної згоди на це (згвалтування). Після цього, Маммієв М.А. упродовж 10 хвилин здійснював акт сексуального насильства над Косач Д.С., пов'язаний із вагінальним проникненням в тіло останньої з використанням своїх геніталій, без її добровільної згоди на це (згвалтування).

Такими діями Маммієв М.А. принизив честь, гідність Косач Д.С. та спричинив їй фізичний біль та моральні страждання, що є порушенням вимог ч. 2 ст. 27 Конвенції та ч. 1 ст. 76 Протоколу.

Продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, до кімнати, в якій перебувала Косач Д.С., увійшов Шляпніков К.А. та свідомо ігноруючи положення

Конвенції щодо недопущення зазіхання на честь жінки, поклав автоматичну вогнепальну зброю на ліжку та користуючись тим, що остання була налякана та не здатна чинити опір здійснив акт сексуального насильства над нею, а саме дії пов'язані із оральним проникненням в тіло Косач Д.С. з використанням своїх геніталій, без її добровільної згоди на це (згвалтування). Продовжуючи діяти в порушення вимог ч. 2 ст. 27 Конвенції та ч. 1 ст. 76 Протоколу, Шляпніков К.А. вчинив насильницькі дії сексуального характеру, які полягали у стимуляції власних статевих органів в присутності Косач Д.С. (мастурбації), чим принизив її честь, гідність та спричинив моральні страждання.

Після вчинення військовослужбовцями ЗС РФ по черзі сексуального насильства по відношенню до Косач Д.С., цього ж дня близько 23 год військовослужбовці ЗС РФ відвезли її до місця її проживання.

Відповідно до висновку судово-медичної експертизи Харківського обласного бюро судово-медичних Департаменту охорони здоров'я Харківської обласної державної адміністрації № 09-63/2022 від 25.01.2023 у ротовій порожнині потерпілої Косач Д.С. виявлено рубці слизової оболонки щоки, які сформовані в результаті загосення забитої рани. За ступенем тяжкості зазначені ушкодження відносяться до легких тілесних ушкоджень, які викликали незначні скороминучі наслідки.

Таким чином, Ахмеров Еміль Камільович, підозрюється у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 і ч. 1 ст. 438 КК України (Порушення законів та звичаїв війни), а саме: у жорстокому поводженні з цивільним населенням, інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, що полягало у згвалтуванні та залякуванні шляхом погроз фізичною розправою цивільного населення, тобто у порушенні ч. 2 ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, ч. 2 ст. 75, ч. 1 ст. 76 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949.

Слідчий 1 відділення СВ УСБУ в Харківській області
старший лейтенант юстиції

Катерина ВОРОНІНА

Прокурор групи процесуальних керівників –
заступник керівника відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту, Харківської
обласної прокуратури

Євгенія СТРЕЛЬНІКОВА

Ахмерову Е.К. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у

проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність,

досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також **Ахмерову Е.К.** повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

«_____» год «_____» хв «_____» _____ 2023 року

Підозрюваний: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Захисник: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)